

Τῆ Κυριακῇ Γ' τῶν Νηστειῶν ἐσπέρας.

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέροιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ

τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...**

*** * ***

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Καὶ εὐθύς, ἄνευ στιχολογίας Ψαλτηρίου, οἱ χοροὶ φάλλουν τὸ Κύριε, ἐκέκραξα· ἀπὸ δὲ τοῦ στίχου Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου... φάλλονται τὰ τέσσαρα κατασκευαστικὰ τοῦ ἤχου, τὰ τρία προσόμοια τοῦ Τριωδίου, τὰ δύο τοῦ Κυρίου Ἰωσήφ, καὶ τὸ ἐν τοῦ κυρίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, καὶ τρία τοῦ Μηναίου. Δόξα, καὶ νῦν, προσόμοιον θεοτοκίον.

Ἦχος Γα φ

Κ^{Γα} υ ρι ι ε ε κε ε κρα ξα προ ος σε ε ε
^{Νη} ει σα κου ου σο ο ο ο ον μου ου ^Π ει σα κου σο
^{Νη} ον μου Κυ ρι ε ε Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε ε ει
^ε σα κου σο ο ο ον μου ου ^ε προ ο σχες τη φω νη η
^Μ η η της δε η σε ω ω ως μου εν τω κε κρα γε
^{Γα} ναι με προς σε ε ει σα κου σον μου Κυ υ ρι ι ε

Κ^{Πα} α τευ θυν θη τω η η προ ο σευ χη η η η
^{Νη} η η μου ως θυ μι ι α α μα ε νω πι ο ο
^{Νη} ον σου ε παρσι των χει ει ρω ω ων μου ου ^Π θυ σι ι
^{Γα} α ε ε σπε ρι ι νη ει σα κου σον μου Κυ υ ρι ι
^ε

Στιχολογία ὑπὸ Μανουὴλ Πρωτοφάλτου. ^ε ^χ

Θ^{Νη} ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι
^{Γα} μου και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου
^{Νη} **Μ** η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους

πο νη ρι ι αστου προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν

α μαρ τι ι αις

Σ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε ε νοις την α νο

μι ι αν και ου μη συν δυ α α σω με τα των ε

κλε κτων αυ των

Π αι δεν σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λε γ ξει

με ε λαι ον δε α μα ρτω λου μη λι πα να τω την

κε φα λη ην μου

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι ι αις αυ των κα τε πο θη σα νε χο με να πε

τρας οι κρι ται αυ των

Α κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν

θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι

ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι μου

ε πι σοι ηλ πι σα μη η αν τα νε λη σ την ψυ χη ην

μου
Φυλαξόν με ἀποπαγγιιδος ἡσυν
νεστήσαντο ὁμοίκα ἀποσκάνδαλων τῶν ἐρ
γαζομένων τὴν ἀνομιάν

Πέσονται ἐναμφιβληστρούτων οἰαμαρ
τωλοικατάμονας εἰμὲ ἕως ἀπα
ρελθῶ

Φωνή μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα φ
ωνή μου πρὸς Κύριον ἐδέηθη

Εκχέω ἐνώπιόν σου τὴν δεήσιν
ἐγὼ τὴν θλίψιν μου ἐνώπιόν σου ἀπαγγέ

λω
Εν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμα μου καὶ σ
εγνωστας τριβύς μου

Ενόδωταυτῆ ἑπορευομένη ἐκ
ψανπαγγιδάμοι

Κ^{Νη} α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε

^{Γα} βλε ε πον και ουκ ην ο ε πι γι νωσκων με ^{Γ 22}

Α^{Νη} πω λε το φυ γη απ ε μου ^{Δ 22} και ουκ ε στιν

^Μ ο εκ ζη τω ων την ψυ χη ην μου ^{Γ 22}

Ε^{Νη} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

^Μ η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ων των ^{Γ 22}

Π^{Νη} ροσ χες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα πει νω

^Μ θην σφο ο δρα ^{Γ 22}

Ρ^{Νη} υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ^{Π 9}

^{Νη} ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ^{Γ 22}

(Τέσσερα κατανυκτικά του ἤχου)

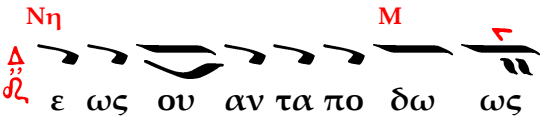
Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου ^{Νη}
^{Δ 22} του ε ξο μο

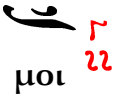
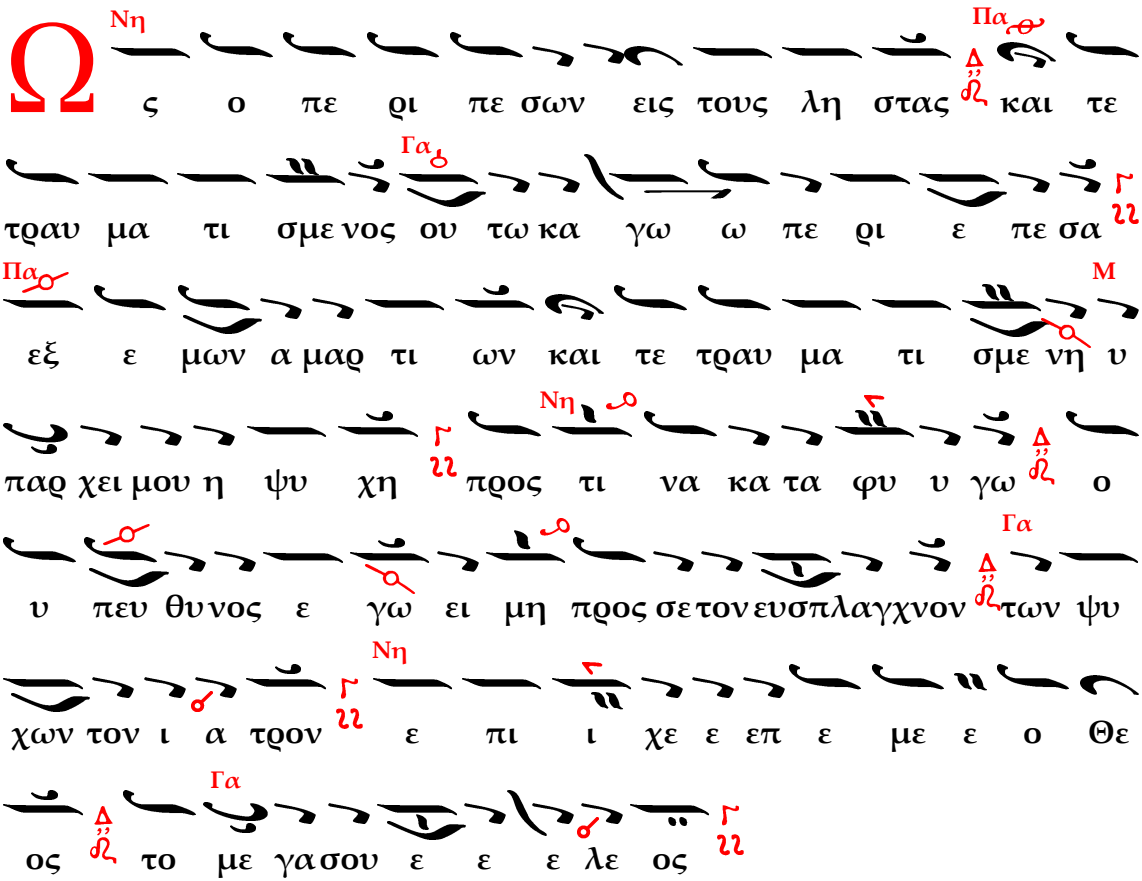
^Μ λο γη σα σθετω ο νο μα τι ι σου ^{Γ 22}

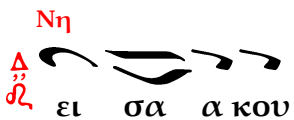
Ω^{Γα} ς ο α σω τος υι ος ^{Νη} ηλ θον κα γω οι ^{Δ 22}

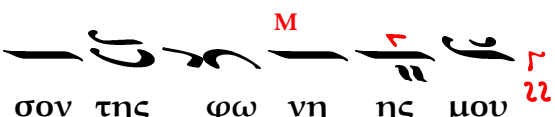
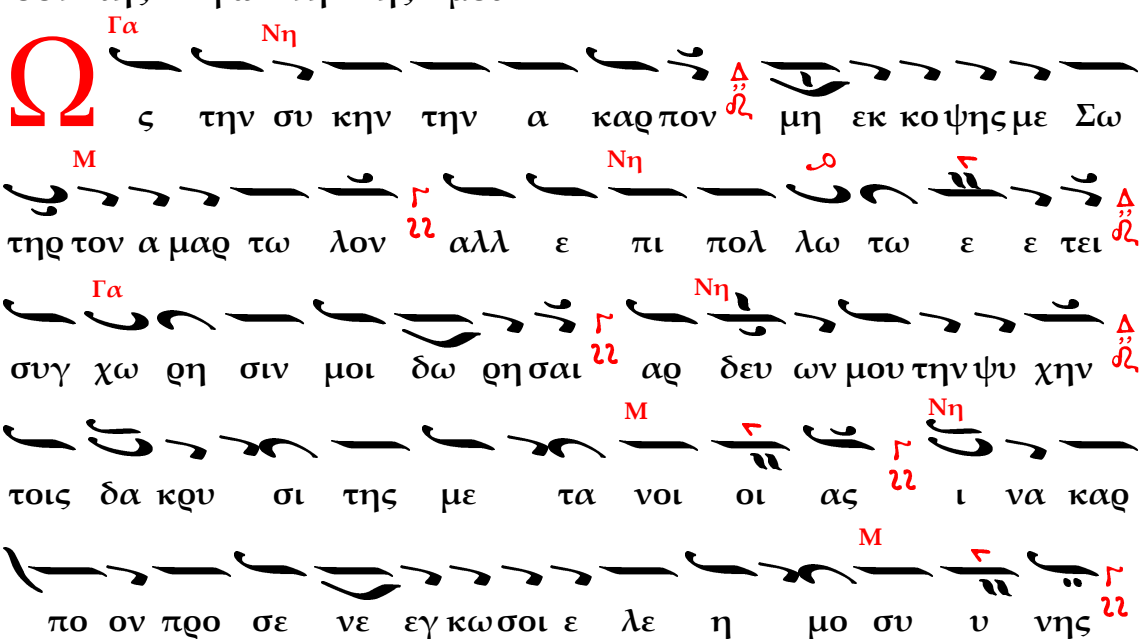
^Μ κτιρ ιο μον ^{Νη} δε ξαι με προ σπι πτον τα ^{Πα} ως ε να των μι ^{Δ 22}

^{Νη} σθι ων σου ^{Π 9} ο Θε ος και ε λε η σο ο ον με ε ^{Γ 22}

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, εὐς οὐ ἀνταποδῶς

 μοι
Ως οὐ περιπέσων εἰς τὸ λησας καὶ τε
τραυματισμένος οὐ τῶκα γῶω περιεπέσα
ἐξ ἐμῶν ἀμαρτιῶν καὶ τετραυματισμένη
παρχειμούνη ψυχή πρὸς τὴν καταφυγῶν οὐ
υπεύθυνος ἐγὼ εἰμὴ πρὸς σέτον εὐπλαγχνόντων ψυ
χῶν τῶν ἰατρῶν ἐπιίχεται ἐμὲ ἕοθε
ὄς το μεγάσου ἐεελεὸς

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰσακού

 σὺν τῆς φωνῆς μου
Ως τὴν σὺκκην τὴν ἀκαρπὸν μὴ ἐκκοψῆς με Σω
τηρὸν ἀμαρτωλὸν ἀλλ' ἐπιπολώτω ἐετὶ
συγχωρήσιν μοι δωρησαὶ ἀρδῶν μου τὴν ψυχήν
τοῖς δακρυσίτης μετάνοιαις ἵνα καρ
ποῦν πρόσενεγκῶσιν ἐλεημόσιν ὑνῆς

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα ^{Νη}
εἰς τὴν φωνήν

της δε ^Μ η σε ^Γ ω ως ^Γ μου ^{ΖΖ}

Ω ^{Νη}ς Η λι ος υ παρ χων δι και ο συ υ νης ^Δ φω ^Δ

τα ^{Γα} γω γη σον τας καρ δι ας των σε υμ νουν των Κυ ρι ε

δο ο ^Γ ξα α σοι ^{ΖΖ}

Στιχηρά Προσόμοια. Ποίημα Ἰωσήφ.

Κύριε εἰ καὶ κριτηρίω. Ἦχος ^{Νη} ρ

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

ὑποστήσεται; ^Δ ^Χ ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε ε στιν ^Ν

Κ ^Γυ υ ρι ε ο ε πι Σταυ ρ ο ε κς

σι ^Γ ι ως ^Δ υ φα πλω σας τας πα λα μας σς ^Ν τς τον κα

τα ^Γ νυ ξει καρ δι ας ^Β προ σκυ νειν η ^Γ μα ας α ξι ω

σον ^Ν λε λαμ πρυ σμε ε νος ^Γ κα λως ^Δ νη στει αις και δε

η σε ^Β σι ^Γ και εγ ^Γ κρα τει α και ευ ποι ^Δ ἰ α ^Δ ως α

γα ^Γ θο ος και φι λα ανθρωω ^Ν πος ^Δ

Στίχ. ς'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ^Δ ^Χ ηλ ^Γ πι σεν η ψυ

χη η μου ε πι ι τον Κυ ρι ον

Kυ υ ρι ε των α μαρ τι ω ων μ ε τα

πλη η θη κα τα το πλη η θο ος ε ξα λει ψον των σων

οι κτι ρ μων πα νοι κτι ι ι ρ μον και τον Σταυ ρο

ον σ ε α ξι ω σον εν κα θα ρα α τη ψυ χη

και βλε πειν και προ σ πτυ σ σε σ θαι εν τη πα ρ ε σ η τ η ς

ε γ κ ρ α τει ας ε β δο μα δι ω σ Φι λα αν θ ρ ω ω π ο ς

Ἔτερον. Ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος Γα ρ

Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας

ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι το ον Κυ ρι ι ον

Mε γι στον θαν μα το Ευ υ λον ο ρα ται εν

ω Χρι στος σα ρ κι ε σταυ ρω ω θη προ σκυ

νει ο κο ο ο σ μος και φω τι ζο με νος α να

κ ρ α α ζει ω τ ε Σταυ ρ ε τη δυ να μει και θε

ω ρ ε με νος δαι μο νας και αι αι ει και εκ

τυ πᾶ μενος τῶ τῶσφλεγων δεικνυται μακαριζω
 σε το ααχραντον Ἐυ λον τι μω καιπροσκυνω εν
 φοβω και Θε ον δοξαζω τον δι ασ μοι χαρι ζο
 μενον ζω ηνητην α τε λε ευ τη η τον

(τρία προσόμοια ἐκ τοῦ Μηναίου)

Ἔδωκας σημείωσιν. Ἦχος Βου

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται

τον Ισ ρα ηλ εκ
 πα σω ωντων α νο μι ων αυ τῶ

Β ι ον α κη λι δω τον υ πο μο νην καιπρα ο
 τη τα και α γα α πην α νο θευ τον εγκρα α τει
 αν α μετρον παν νυ χι ον στα α σιν κα τα νυ ξιν
 θει ει αν πιστιν ελ πι δα Α σφα λη εν συμ πα
 θει ει α Πα τερ κτη σα μενος ως Α γγε λος ε βι
 ω σας ε πι της γης με τα σω ματος Ι λα ρι ι
 ων μα κα ρι ε πρεσβευ τα α των ψυ χων ημων

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη,
 ε παι νε σα

τε αυ τον παντες οι λαοι

Eπι ιγειος Αγγελος και επερα νιος

ανθρωπος εχημα ατισας Οσιεπηγηη

κατα νυξεως συμπαιθειας ρειειθρον πελαγος

θανμα ατων αμαρτων εγγυητης ε

λαι αοντως Θεοοκατακαρπος ελαιων κα

ματων οκαθιλαρυνων ταπροσωπατων πι

σταως ευφημντωνσε Ιλαριωνμακαριε

Στίχ. ι. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

του Κυριου μενειεις τον αιωνα

Oυ ος ολαμπομενοσαις θεϊκαις επι

γνωσεσι τοτωσωωματος υπερθενπαθων

εχηματισεν αμιγης των καταωφερωνχα

ρακτηηρας καιεκτυπωνενεαυτωτο

θειονκαλλος καιγνωωριζομενος ολοςθεοει

δεστατος τησυνεργειατω Πνευματος Ιλα

ρι ι ων Πα τηρ η μων ^Δμο να ζο οντων α γλα ἴ σμα ^ε

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ σύντομον.

Ἐδωκας σημείωσιν. Ἦχος ^ΔΒου ^ε

^{Βε}
Δ ο ο ξα Πα τρι και Ἰ ω και α γι ω

Πνευμα τι ^ε

^{Βε}
Κ αι νυν και α ει ει και εις τας αι ω νας

των αι ω νων α μην ^ε

Τ ο χα αυνον και ε κλυ τον Παρ θε νο μη τορ πα

να μω με ^ε της ψυ χη ης με τα βα λε ^ε εις ρω ω

σιν και δυ να μιν ^Δ τς φο βω και πο ο θω ^ε ποι ειν τε

και πρα ατ τειν ^Δ τα δι και ω μα τα Χρι στς ^Δ ο

πως εκ φυ γω το πυ υρ το α στε κτον ^ε και κλη ρον τον

ς ρα νι ον και την ζω ην την αι ω νι ον ^ε δι α

σς ς α πο λη ψο μαι ^Δ ευ φραι νο ο με νος πα ντο

τε ε ε ε ε ^ε

Τὸ ἀργόν.

Ἐδωκας σημείωσιν. Ἦχος Βου

Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ι

ω ω Πνε ευ μα α τι ι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τας αι ω νας

των αι ω ω νων α α α μη η η ην

Τ ο χα α αυ νον και αι ε κλυ υ το ον Παρ θε

νο μη η το ορ πα να μω ω με ε της ψυ υ

χη η η ης μ ς ς με τα βα α λε ε εις ρω ω

σιν και αι δυ υ να α μι ι ιν τ ς ς φο βω και αι

πο ο ο θω ποι ει ν τε και πρα α α ατ τειν

τα α δι ι και ω μα τα Χρι ι στ ς ο πως εκ φυ

υ υ γω το πυ υρ το α στε ε κτο ον και

κλη η ρον τον ς ς ρα νι ι ο ο ον και την ζω ω

η ην τη ην αι ω νι ι ον δια σ ς ς α πο ο

λη η ψο ο μαι ευ φραι νο ο ο ο με νος πα ντο ο

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανού, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρὸν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ.

Φ ὠς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τῶ
 ς Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σϷ Ϸ Ϸ Χρι ι
 στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η η ην
 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μνϷ Ϸ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι ι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι

και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις γι υι ε ε θε ε ς
 ς ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ΤΟ ΜΕΓΑ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος: Ἐσπέρας προκείμενον.

Καὶ ψάλλεται ὑπὸ τῶν χορῶν τὸ μέγα προκείμενον ὡς ἀκολούθως:

Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

Ε^{νη} ε ε ε ε δω ω ω ω ε ε δω ω κας
 κλη ρο ο ο κλη ρο νο μι ι ι ι ι ι ι
 ι α α α αν τοι οισ φο ο ο ο βς ς ς τοις
 φο βς με ε ε ε ε ε ε ε ε νοι οι οι οι οι
 οισ το Ο ο νο μα α σα Κυ υ υ ρι ι ι ι
 ε

Στίχ. α'. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σέ ἐκέκραξα εν τω

α κη δι α ασαι τη η ην καρ δι ι ι ι

α α α αν μϛ

τὸ αὐτό.

Ἔδωκας κληρονομίαν...

Στίχ. β'. Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ
των πτερυγίων

γω ω ω ων σϛ

τὸ τρίτον

Ε^{νη}
ε ε ε ε δω ω ω ω ε ε δω ω κας
κληρο ο ο κληρο νο μι ι ι ι ι ι
ι α α α αν τοι ο ο ο βϛ ϛ ϛ τοις
φο βϛ με ε ε ε ε ε ε ε νοι ο ι ο ι ο ι ο ις
Πα
το Ο νο ο ο ο ο ο ο ο ο μα α α α
νη
α α α α α σϛ ϛ Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
η ι ι ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου,

ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παραρ σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερέυς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν

λων εις χειρας των κυριων αυτων ως ο φθαλμοι
 παιδισκης εις χειρα της κυριας αυτης ουτως
 οι οφθαλμοι ημων προς Κυριον τον Θεον η
 μων εως ο οιοι οιοι κτειρη η η ησαι
 αι η η η μας

Τὸ αὐτό. Ἐκ τοῦ Δοξασταρίου τοῦ Γεωργίου Βιολάκη.

Ἦχος πλ. Νη ς

A τε νισαι το ο Ο ο ομα εις ο ρα α
 νον ο το ο λω ο τα α α α λα α ας ε ε γω
 εκ των πο νη ρω ω ω ν μ π ρ α α α ξε ε ε ε
 ων αλλ ως ο Τε λω ω νη σ τε ε να α ξας
 κραν γα α α α α ζω ω ω ω σοι ο Θε ος ι
 λα α α α σθη η τι ι ι μοι οι τω ω α μα
 αρ τω ω ω λω και φα ρι σα α ι ι κης
 υ πο κρι ι σε ω ως ρυ υ υ σαι αι αι αι με ως
 μο ο ο νος ε ε ε ευ σπλα α αγχνος

Εἶτα τὸ Μαρτυρικόν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ελεησον ημας Κυριε Ελεησον η
μας οτι επιπολυε πλησθημεν ε
ξ
δενωσεως επιπλειονε πλησθη η ψυ
χη
ημων το ονειδος τοις ευθυνοι και η
ε
ξ
δενωσις τοις υπερηφανοις

Μαρτυρες Κυριου παντα τοπον αγιαζε τε και
παασαν νοσον θεεραπειε τε και νυν πρεσβευσα
τε ρυσθη η ναιτων παγιδων του εχθρου τας ψυ
χας ημων δε ο ομεεθα

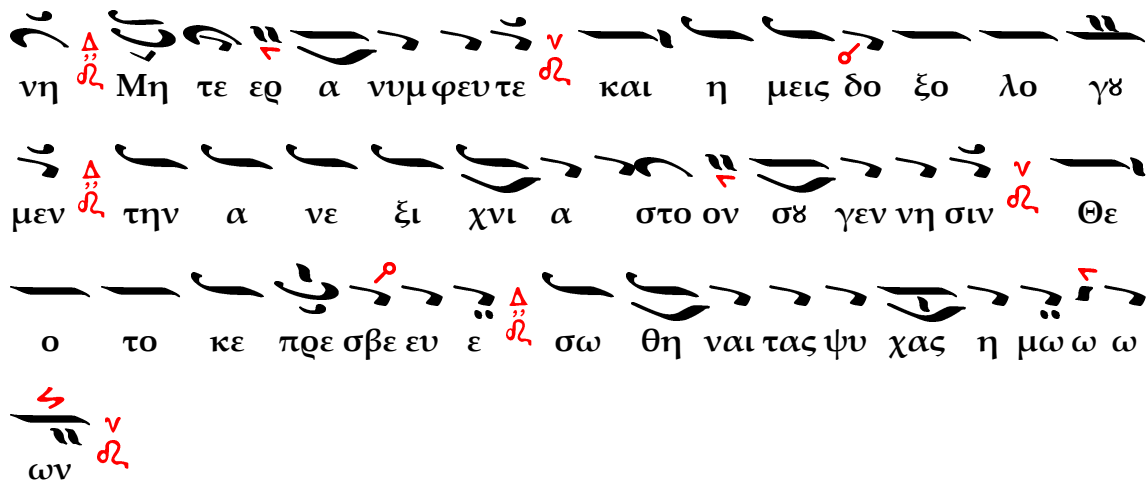
Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Νη ρ

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα
τι

Και νυν και αι και εις τας αιωνωνας
των αιωνων αμην

Ταουρα νι ια υμνει σε κεχαριτω με

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὡδῆ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

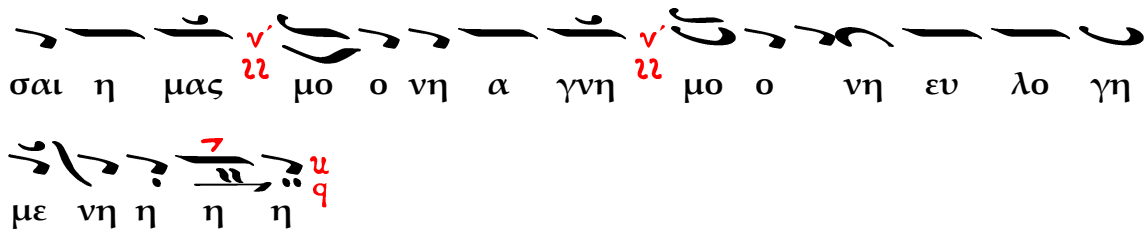
Καὶ φάλλονται τὰ κάτωθι τροπάρια, ἐν ἐκάστῳ τῶν ὁποίων ποιῶμεν μίαν μεγάλην μετάνοιαν πλὴν τοῦ τελευταίου.

Θ ε ο το ο κε Παρ θε ε νε ^{ν'}₂₂ χαι ρε κε χα
ρι τω με ε νη Μα ρι ι α ο Κυ ρι ος με τα
σθ ^{υ'}₉ εν λο γη με νη η συ εν γυ ναι ξι ^{ν'}₂₂ και εν λο
γη με νος ο καρ πο ος της κοι λι ας σθ ^{υ'}₉ ο τι Σω
τη ρα ε τε ε κε εστων ψυ χων η η μων ^{υ'}₉

Β α πτι στα τσ Χρι στσ ^{ν'}₂₂ παν των η μων μνη σθη
τι ^{ν'}₂₂ ι να ρυ σθω μεν των α νο μι ων η μων ^{υ'}₉ σοι
γαρ ε δο θη χα α ρις πρε σβε ευ ει ν υ περ η μων ^{υ'}₉

Ι κε τευ σα τε υ περ η μων ^{ν'}₂₂ α γι οι Α πο
στο λοι και Α γι οι πα αν τες ^{ν'}₂₂ ι να ρυ σθω μεν κιν δυ
νων και θλι ψε ων ^{υ'}₉ υ μας γαρ θερ μς προ στα α τας ^{υ'}₉ προς
τον Σω τη η ρα κε κτη με ε θα ^{υ'}₉

Υ πο την σην ευ σπλα γχνι ι αν ^{ν'}₂₂ κα τα φε ευ γο
μεν Θε ο το κε ^{υ'}₉ τας η μω ων ι κε σι ι ας ^{ν'}₂₂
μη πα ρι ι δης εν πε ρι στα σει ^{υ'}₉ αλλ εκ κιν δυ νων λυ τρω

Ὁ ἀναγνώστης: Κύριε, ἐλέησον **μ'.**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.

Ὁ ἱερεύς: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἱερεύς:

Ἐπουράνιε βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς (ἢ τοὺς ἄρχοντας) ἡμῶν στερέωσον· τὴν πίστιν στήριξον· τὰ ἔθνη πρᾶνον· τὸν κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν (ἢ τὴν ἁγίαν μονὴν) ταύτην καλῶς διαφυλάξον· τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Καὶ ποιοῦμεν τρεῖς μεγάλας μετανοίας, λέγοντες ἐν ἐκάστη ἓνα στίχον τῆς εὐχῆς τοῦ ὀσίου Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου.

Κύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μὴ μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ποιοῦμεν μετανοίας μικρὰς ἰβ' καὶ πάλιν μίαν μεγάλην, ἐπαναλαμβάνοντες τὸν τελευταῖον στίχον τῆς εὐχῆς.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεύς: Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης: Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον **γ'.** Εὐλόγησον.

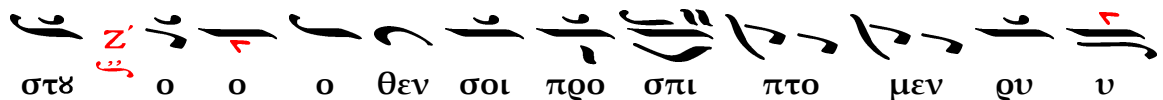
Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἄσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), [οὔ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν,] καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

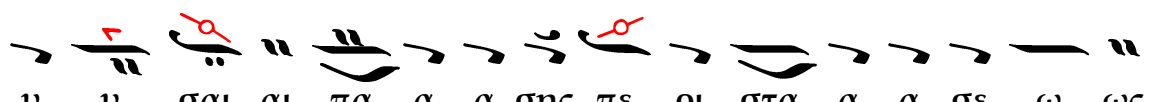
Πρὸ δὲ τοῦ Δι' εὐχῶν ψάλλει ὁ χορὸς τὸ παρὸν θεοτοκίον.

Ἦχος Δι' Θ

Π α α α α αν τω ω ων προ ο στα α τευ εις
Α α α γα α α θη η τω ων κα τα φευ γον
των ε εν πι ι ι στει τη κρα ται αι αι α α α σθ
χει ει ρι ι α α αλ λη ην γα αρ ουκ ε χο ο μεν
α μαρ τω ω λοι οι οι προ ος Θε ε ε ον εν
κιν δυ υ υ υ νοι οισ και αι αι αι αι θλι ι ψε ε ε
σι ι ι ιν α ει ει ει με ε ση η τει ει ει αν
οι οι οι κα α τα α καμ πτο με ε νοι υ πο πται
σμα α α τω ων πο ο ολλων Μη τε ε ε ε
ε ερ τθ ς ς ς Θε ς ς ς τθ ς Υ υ ψι ι ι

 στϝ ο ο ο θεν σοι προ σπι πτο μεν ρυ υ

 υ υ σαι αι πα α α σης πε ρι στα α α σε ω ως

 τϝ ϝ ϝ ϝς δϝ ϝ λϝ ϝ ϝς σϝ ϝ ϝ ϝ

Καὶ ὁ ἱερεύς, στραφείς πρὸς τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ ἐπιλέγει· Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ χορὸς καὶ σύμπας ὁ λαός· Ἀμήν.
